

GEZELLIGE VAKANTIE? VERGEET HET MAAR!

Een kindertoneelstuk in drie bedrijven

door

Ankie Toonen

en

Mariëtte Toonen

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)**

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEZELLIGE VAKANTIE? VERGEET HET MAAR!** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKIE TOONEN en MARIËTTE TOONEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **14** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Oma Tongeland - grootmoeder van Joep Stuiver

Opa Tongeland - grootvader van Joep Stuiver

Joep Stuiver - hoteleigenaar

Kiki van Kakelen - kamermeisje

Erick Stempel - postbode

Trijntje Bus - reisleidster

Bob Speurneus - detective

Annelore Sterallure - actrice

Majoor Knal - gepensioneerde militair

Flip Stift - punker

Madama Maranka - medium

Susannah van den Hoogen - winkeleigenaresse

Sigrid de Waal - winkeleigenaresse

Jeremieke Molenaar - struise boerin

DECOR:

Rechts: een balie. Achter balie deur naar privé vertrekken.

Achterplan: rechts een deur naar eetzaal links dubbele tuindeur.

Links: deur naar gastenverblijven

Eerste bedrijf: maandagmorgen

Tweede bedrijf: maandagmiddag

Derde bedrijf: maandagavond

EERSTE BEDRIJF

Maandagmorgen. De hoteleigenaar, Joep Stuiver van hotel De Appelhof is bezig sleutels recht te hangen, post te sorteren, gastenboek klaar te leggen en zijn balie op te ruimen. We horen getoeter van een bus.

Joep: Daar zul je de nieuwe gasten hebben. Gezellig, weer een vol hotel. Hopelijk zijn het net zulke fuifnummers als de vorige groep gasten. Maar dat is altijd weer afwachten. Hè, waar blijft Kiki nou toch? *(roept)* Kiki.... Kiki! *(Kiki op privédeur)*

Kiki: Ja, ik ben er al.

Joep: Zijn alle kamers al in orde? De nieuwe gasten staan al op de stoep.

Kiki: Ja, ik ben net klaar. Je krijgt hier ook geen minuutje rust. De ene groep herriemakers is net vertrokken of de volgende groep komt al weer binnenvallen.

Joep: Kiki, je weet het, de gast is hier koning.

Kiki: Koning of keizer of admiraal, herrie maken ze allemaal. *(Trijntje en Knal op hoofdingang. Knal in rolstoel)*

Trijntje: Kom op luitjes, hier naar binnen. Even doorlopen allemaal. *(na Trijntje en majoor Knal volgen Jeremieke, Flip, Bob, Annelore en Maranka met bagage. Jeremieke kijkt bewonderend rond. Annelore bewondert zichzelf voortdurend. Maranka installeert zich op een stoel. Flips koffer valt open en we zien spuitbussen, kleding, sleutelbos e.d. Alles wordt weer onhandig weggestopt in de koffer)* Iedereen is er. Zo dan kunnen we nu even kennis maken met de eigenaar, Joep Stuiver en zijn hulp Kiki van Kakelen.

Joep: Fijn je weer te zien, Trijntje. Iedereen hartelijk welkom in hotel De Appelhof. Ik hoop dat jullie een fijne week zullen hebben. *(tegen Kiki)* Wil jij samen met Trijntje even de gasten inschrijven? *(gaan dit doen)*

Annelore: Meneer Stuiver...

Joep: Zeg maar Joep, hoor.

Annelore: Nou eh... Joep dan maar. U kent mij vast van mijn vele optredens van t.v. *(Joep haalt schouders op)* Waar ik, Annelore Sterallure, de sterren van de hemel speel. Het is dan ook logisch dat ik er zo goed uitzie. Maar wat ik u vragen wil, zijn er in dit kleine hotelletje ook kluizen waar ik al mijn juwelen in op kan bergen? Want u moet niet denken dat ik al mijn kostbaarheden zomaar rond laat slingeren op mijn kamer.

Joep: Daarover hoef je je geen zorgen te maken. Ten eerste verdwijnt

hier niet zomaar vanalles en ten tweede heb ik een heel stevige brandkast.

Jeremieke: Juwelen? Hebt u echte juwelen, van die dure? Heremijntijd, die vind ik toch zo mooi. Maar ja...

Annelore: Natuurlijk heb ik echte juwelen. Een beroemd actrice als ik kan zich toch niet met zulke nepdingen behangen.

Jeremieke: Heremijntijd bent u nog beroemd ook? (*Annelore zucht diep en draait zich om in een hoekje om haar make-up bij te werken, ondertussen haalt Maranka haar Tarotkaarten tevoorschijn*) Nou ik er over nadenk geloof ik dat ik ook een beetje beroemd ben.

Flip: Nou meid, vertel dan maar eens wie je bent want ik ken je niet.

Jeremieke: Heremijntijd, ik ben Jeremieke Moolenaar. Ik heb de prijsvraag gewonnen uit de dorpskrant. Deze vakantie was de eerste prijs. Iedereen in ons dorp kent mij nu.

Flip: Dan ben je vast net zo beroemd als die Annelore. Wel tof hoor, al die beroemdheden. Ik ben maar gewoon, heel gewoon Flip Stift.

Knal: Gewoon en gewoon, het is maar hoe je het bekijkt.

Flip: Dat bedoel ik nou. Als je maar gewoon doet dan doe je al tof genoeg.

Knal: Precies zo jongeman het leven is één knallend feest zeg ik altijd maar. Trouwens de naam is Knal, majoor Knal.

Flip: Dat is tof.

Knal: Dat is het zeker. Alle kanonskogels nog an toe, ik ben van plan om van deze vakantie een knallende vakantie te maken.

Maranka: Ik ook.

Knal: Alle kanonskogels nog an toe, dame, dan zult u toch eerst die kaarten op moeten ruimen. Anders zal het echt geen knallende vakantie worden.

Maranka: Ik probeer de toekomst te zien in mijn kaarten, maar ook in mijn glazen bol.

Flip: Onwijs gaaf, we hebben een echte waarzegster in de tent. Sorry, in dit toffe hotel. Is het moeilijk om dat te doen? Ik zou namelijk wel eens willen weten voor mijzelf waar ik heel snel heel rijk van zou kunnen worden.

Maranka: Eigenlijk weet ik nog niet of het wel of niet moeilijk is. Want ik ben nog niet zó lang waarzegster.

Knal: En hoelang is dan nog niet zó lang?

Maranka: Eerlijk gezegd nog maar drie dagen.

Flip: Wauw tof zeg. Maar hoe leer je dat dan?

Maranka: Ik heb alles van mijn grootmoeder geleerd en nu moet ik het zelf gaan proberen. Ik noem mezelf Madame Maranka. Jeremieke: Heremijntijd, in drie dagen een waarzegster geworden? Dat is nog

knapper dan een prijsvraag winnen.

Maranka: Misschien kan ik het niet zo goed, want ik heb het nooit uit kunnen proberen in het ècht.

Bob: Nou dat zou ik dan ook maar niet doen hoor. Wie weet wat u allemaal aanricht. Sorry hoor, dat ik dat zo maar zeg, maar jullie moeten weten, ik ben detective Bob Speurneus en ik geloof niet in die sprookjes. Daarvoor sta ik te stevig met beide benen op de grond. *(struikelt over beauty-case van Annelore)*

Annelore: Nou dat zien we. Kunt u niet een klein beetje uitkijken voor mijn dure spullen?

Trijntje: Zo luitjes, iedereen is ingeschreven. We kunnen nu onze kamers gaan bekijken. Pak allemaal je eigen spullen en koffers en volg ons maar. *(Kiki, Trijntje en andere gasten pratend af gang. Oma en opa op privédeur)*

Opa: Ik wil me nergens mee bemoeien, maar wat was dat daar- net voor een kabaal?

Oma: Alsof jij niet weet dat er net een buslading gasten binnen gekomen is. Je oor plakte bijna vast aan de deur om het allemaal te kunnen horen.

Opa: Ja, en wie stond er achter me te roepen: Wat is er, wat zeggen ze, waar gaat het over?

Oma: Dat was ik, maar ik hoor niet meer zo goed.

Opa: Sinds wanneer ben jij doof?

Oma: Sinds nou, nou lekker.

Opa: Joepie, is mijn dagelijkse krantje er nog niet?

Oma: Joepie jongen, weet jij toevallig waar mijn breiwerkje is? Ik ben het hartstikke kwijt.

Joep: Ja opa, hier is je krantje, en nee oma, dat weet ik toevallig niet. Ik moet nu naar de grote keuken om de voorraadkast na te kijken. *(af eetzaal. Opa gaat met krantje zitten, maakt er een kijkgaatje in en doet alsof hij leest)*

Opa: Ik wil me nergens mee bemoeien, maar volgens mij ligt het in de huiskamer.

Oma: Wat?

Opa: Je breiwerk, honnepon.

Oma: Dan vraag ik Kiki of ze het even voor me wil gaan halen. *(belt. Kiki op gang)*

Kiki: Nee hè, niet één minuutje rust krijg je hier. Er zijn toch niet nog meer gasten gekomen?

Oma: Nee Kiki kind, maar zou jij even mijn breiwerk willen halen in de huiskamer? *(gaat zitten bij opa)*

Kiki: Alsof ik niets anders te doen heb. Maar vooruit, omdat u het zo

vriendelijk vraagt. *(af privédeur. Erick op hoofdingang met brief in hand)*

Erick: Goeiemorgen, daar ben ik dan! Oh, goeiemorgen opa en oma. Is er verder niemand thuis?

Opa: Man, waar bemoei jij je mee!

Oma: Opa, doe nu eens even rustig. Jawel Erick, het hele hotel zit vol gasten, maar die zijn nog maar net naar hun kamers gegaan. Joepie is even in de grote keuken de voorraadkast nakijken.

Erick: Aha, daar kwam ik voor.

Oma: Voor de voorraadkast?

Opa: Nee honnepon voor onze Joepie. Ik wil me nergens mee bemoeien, maar waar heb je onze Joepie eigenlijk voor nodig? De post kunnen wij ook wel even nakijken hoor. *(pakt brief)*

Erick: Nee opa, dat kan helemaal niet. *(pakt brief terug en houdt deze tegen het licht)* Je mag niet zomaar andermans post lezen. Dit is een belangrijk bericht, speciaal voor de heer Joep Stuiver, gestuurd door wachtmeester Toven. Trouwens als je een brief openmaakt kun je dat altijd zien. *(doet dit)* Kijk maar. *(blijft geschrokken zitten. Joep op eetzaal)*

Oma: Ja, we zien het.

Joep: Wat zien jullie?

Opa: Ik wil me nergens mee bemoeien, maar deze bemoeial heeft je post opengemaakt.

Erick *(paniekerig)*: Ik wilde alleen maar laten zien aan opa en oma hoe het niet moet. Dat je dat altijd kunt zien. Kijk. Maar ik heb er vandaag nog echt niet ingelezen. Asjeblijft.

Opa: Hoezo vandáág nog niet gelezen? Ik wil me nergens mee bemoeien, maar lees jij anders onze post dan wel?

Erick: Eh... nou... tja... echt lezen, nou nee, maar ik kijk het alleen wat vluchrig door... meestal.

Joep: Als jij het dan nog niet gelezen hebt, dan zal ik het even doen. Hij is nou toch open. *(Kiki op privédeur)*

Kiki *(geeft breiwerk aan oma)*: Alsjeblijft oma, het breiwerk.

Oma: Dank je Kiki kind. Luister even mee naar Joepie. Hij heeft net een belangrijke brief gekregen.

Joep: Ahum. Geachte heer Stuiver... dat ben ik dus... hierbij willen wij u laten weten dat er in ons district een hoteldief zijn slag probeert te slaan. We kunnen u verder niets vertellen omdat elk spoor ontbreekt. Wees op uw hoede, de dief kan ook in uw hotel zijn slag slaan. Hoogachtend, wachtmeester Toven.... *(het is even stil. Iedereen zit elkaar geschrokken aan te kijken. Dan horen we een harde bons en gil vanuit de gang)*

Annelore (*achter het toneel*): Help, mijn juwelen! (*Bob op gang*) Bob: Verdorie, gek mens met haar juwelen. Dat is de tweede keer al dat ik over die juwelenkist van haar struikel. Niemand loopt met zo'n kist te sjouwen maar mevrouw moet zo nodig steeds al haar juwelen met zich meeslepen.

Oma: He, je liet ons schrikken. We dachten aan iets heel anders.

Bob: Hoezo iets heel anders?

Joep: Ja, we kunnen het jÓuw eigenlijk ook wel vertellen. Bob is namelijk detective. Misschien wil hij ons wel helpen.

Bob: Hoezo, wat is er dan aan de hand?

Erick: Nou, ik heb hier net een speciaal bericht binnen gebracht voor Joep en daar stond in dat er misschien wel een hoteldief zou kunnen komen.

Oma: Wie weet is hij allang hier binnen.

Bob: Aha, en nu dacht u mijn hulp in te roepen. Slim. Mijn naam is niet voor niets Bob Speurneus. De beste neus voor opsporing van de misdaad. Mag ik dan asjeblijft de brief óók lezen? Misschien kan ik daar al enkele aanwijzingen uit halen.

Joep: Als u denkt dat u daar wat aan hebt, asjeblijft. Maar veel staat er niet in hoor. (*Bob leest zachtjes*) Kiki zorg jij ondertussen alvast voor de lunch?

Kiki: Ja leuk hoor, gebeurt er eindelijk iets spannends, word ik weggestuurd.

Opa: Ik wil me nergens mee bemoeien, maar er is toch nog he- lemaal niets gebeurd.

Kiki: Nee, nog niet, maar dadelijk mis ik nog iets. (*af eetzaal*)

Bob: Hier word je inderdaad niet veel wijzer van. Ik wil wel één ding met jullie afspreken. Laten we dit onder ons houden om geen paniek te zaaien bij de andere gasten. Want wie weet gebeurt hier helemaal niets. (*Sigrid en Susannah puffend en hijgend op hoofdingang*)

Susannah: Als jullie eens wisten wat er met ons gebeurt was..

Oma: Zie je wel daar heb je het al. Jullie zijn bestolen.

Susannah: Nee, hoe komt u daar nu bij? We hebben autopech. Onze auto staat wel anderhalve kilometer verderop. (*wijst*)

Wat jij Sigrid?

Sigrid: Jij zegt het Susannah, wel zeker anderhalve kilometer verderop. (*wijst ook*)

Susannah: Nu hebben we het héle eind moeten lopen. Dat is echt geen pretje hoor. Wat jij Sigrid?

Sigrid: Jij zegt het Susannah, een feest is anders. Ik heb blaren op mijn voeten zo groot als een ui.

Oma: Daar moet je van huilen hè... van uien. (*Sigrid en Susannah*)

kijken elkaar niet begrijpend aan)

Erick: En als jullie ook nog dat hele eind door hadden moeten lopen naar het dorp, dan was je er helemáál bij neer gevallen. Dát is nog een eind. Ik kom niet voor niets de post altijd met de auto brengen.

Opa: Ik wil me nergens mee bemoeien, maar willen de dames hier een kamer, of kwamen jullie hier alleen even telefoneren?

Susannah: Een kamer lijkt me wel verstandig. Ik denk niet dan onze auto zo één, twee, drie gemaakt is. Wat jij Sigrid?

Sigrid: Jij zegt het Susannah, er kwam een heleboel rook uit de moter.

Opa: Ik wil me nergens mee bemoeien, maar als Joepie en Erick jullie auto hier naartoe slepen, dan bellen we later de garage wel. Oma kan jullie ondertussen dan inschrijven.

Susannah: Oh, dat is wel heel fijn, maar onze hele auto zit volgepakt, met dozen, koffers en pakjes. Daar mag absoluut niets mee gebeuren. Wat jij Sigrid?

Sigrid: Jij zegt het Susannah, er zitten allemaal spullen in voor onze winkel. Dus doe asjeblieft voorzichtig.

Erick: Rustig maar dames, ik ben postbode en heb dus verstand van pakjes. Laat dat maar aan mij over.

Susannah: Fijn. Wat jij Sigrid?

Sigrid: Jij zegt het Susannah, fijn. *(Joep en Erick af hoofdingang)*

Bob *(kucht)*: Als dadelijk de auto er is dan wil ik wel even helpen met het versjouwen van alle spullen naar jullie kamer.

Susannah: Oh, dat hoeft echt niet hoor. We laten de spullen in de auto. Wat jij Sigrid?

Sigrid: Jij zegt het Susannah, we laten het mooi in de auto. Anders krijgen we van al dat sjouwen misschien nóg een blaar.

Bob: Oh, nou ja. *(voelt in zakken)* Hè, waar is-ie nou weer?

Oma: Wie?

Bob: Nee, wat. Ik heb mijn pijp in mijn koffer laten liggen. *(af gang)*

Oma: Kom maar, dan zal ik jullie inschrijven. *(dames doen dit, Trijntje en Flip op gang)*

Trijntje: Oh oma, luister eens. Hebben we nog tijd voor een boswandeling zo vlak voor de lunch?

Oma: Dat denk ik wel hoor. Het duurt nog wel even voordat we gaan lunchen.

Susannah *(tegen Trijntje)*: Oh, mevrouw... vindt u het erg als wij ook meegaan met u, want dat lijkt me wel leuk. Wat jij Sigrid?

Sigrid: Jij zegt het Susannah, we zijn namelijk nog maar net hier en hebben verder niets te doen.

Trijntje: Prima hoor, ik ben Trijntje Bus, de reisleidster van het gezelschap. Loop maar even met me mee dan wijs ik jullie de kamers en

trommel ondertussen de andere luitjes bij elkaar. *(af gang met Susannah en Sigrid)*

Flip: Tof joh, een boswandeling. *(tegen opa en oma)* Jullie gaan toch zeker ook mee. *(gaat zitten)*

Opa: Jongen waar bemoei jij je mee, ik kan hier niet zomaar weg. Iemand moet de zaakjes in de gaten houden.

Flip: Jee, ik vind wel dat we hier onwijs gave kamers hebben, en een hartstikke tof mens die Trijntje. Organiseert meteen allerlei leuke dingen. *(Annelore op gang, sjiek gekleed met beauty-case)* Ga jij zó mee een boswandeling maken?

Annelore: Jongeman, ik snap niet waar jij je mee bemoeit.

Flip: Daar zul je dan nog wel achter komen.

Opa: Ik wil me nergens mee bemoeien, maar als wij ons nergens mee mogen bemoeien dan kom je er nog wel achter. *(Trijntje en Knal op gang)*

Trijntje: Zal ik u hier even neerzetten, majoor Knal?

Knal: Da's prima Trijntje, dank je wel. *(kijkt naar Annelore)* Kanonskogels nog aan toe moet jij zo mee? *(Annelore bekijkt zichzelf)*

Annelore: Ja, hoezo?

Knal: Nou, daar kom je dan nog wel achter. *(Jeremieke, Maranka, Bob, Susannah en Sigrid op gang)*

Jeremieke: Nog maar net hier en dan al een boswandeling, gezellig. *(kijkt naar Annelore)* Heremijntijd, ga jij zó mee? *(Annelore draait zich verwaand om)* Nou ja, daar zal ze dan nog wel achter komen.

Maranka: Ik voorspel je Annelore, je zult er nog spijt van krijgen. *(Annelore kijkt een keer en zucht maar wat)*

Flip: Zeg majoor Knal, ik dacht dat je net veel meer van die onwijs gave medailles op je jasje had. *(Knal bekijkt jasje)*

Knal: Alle kanonskogels nog aan toe, je hebt gelijk Flip. Ik had er hier twaalf en nu hangen er nog maar vijf. Ik zal ze wel verloren hebben.

Trijntje: Zal ik ze even in de gang gaan zoeken? Volgens mij zijn ze eh... gewoon losgeraakt toen we allemaal in de gang tegen elkaar opbotsten. *(af gang)*

Opa: Ik wil me nergens mee bemoeien, maar was er een botsing in de gang?

Knal: Ja, het knalde er even. We wilden allemaal tegelijk hier naartoe komen, en dat kan natuurlijk niet.

Oma: En wie knalde er allemaal mee?

Bob: Ach, iedereen tegen iedereen, je weet hoe zoiets gaat.

Knal: Alle kanonskogels nog an toe, ik hoop dat Trijntje ze gauw terug vindt. Ik ben erg gehecht aan die dingen, zie je. Die heb ik niet zomaar gekregen, daar moest ik wel wat voor doen. Vandaar ook

dat ik hier nou zo zit.

Bob: Nou majoor, maakt u zich maar niet zo druk, Trijntje zal er zo wel mee komen.

Knal: Alle kanonskogels nog an toe, dat hoop ik wel anders is er al een stuk van mijn vakantie verknald. (*Trijntje op gang*)

Trijntje: Nou majoor Knal, ik heb overal gezocht eh... zelfs op je kamer, maar niks helemaal niks.

Oma: Helemaal niks? Dan zijn ze misschien wel gestolen.

Knal: Alle kanonskogels nog an toe, dan loopt er hier een dief rond!

Annelore: Help! Een dief! Mijn juwelen! (*houdt haar beauty-case stevig vast*)

Opa: Ik wil me nergens mee bemoeien maar ik denk dat een dief jouw juwelen echt niet zo maar uit je handen zal rukken.

Maranka: Vreemd hoor, een dief, terwijl we er allemaal bij waren.

Susannah: Ja inderdaad, maar het ging ook allemaal zo snel. Wat jij Sigrid?

Sigrid: Jij zegt het Susannah, ik moest me vastgrijpen aan die rolstoel om niet te vallen.

Bob: Dan ben jij wel héél dicht in de buurt van die rolstoel geweest.

Oma: Zeg Bob, wat ben jij voor een detective, je kunt niet zomaar iemand de schuld geven. Je weet niet eens of er wel iets gestolen is.

Susannah (*kwaad*): Sigrid doet zoiets niet, wat jij Sigrid?

Sigrid (*kwaad*): Jij zegt het Susannah, ik doe zoiets niet. (*Joep en Erick op hoofdingang*)

Erick: Daar zijn we weer. Alles is keurig geregeld dames.

Oma: Joepie jongen, je bent nog maar net weg of het is al begonnen.

Joep: Wat oma? Is er iets gebeurd dan? Jullie zouden de boel hier toch even regelen?

Oma: Ik had het hier ook allemaal geregeld, maar het gebeurde dáár. (*wijst*)

Opa: Ik wil me nergens mee bemoeien, maar wíe had dat hier allemaal geregeld?

Erick: Hè dat doet er toch niet toe. Wat is er gebeurd?

Maranka: Wij denken dat er gestolen is, want majoor Knal mist zeven medailles. Het is wel vreemd want iedereen was erbij. Trijntje: Dus iedereen eh.. kan de dief zijn.

Opa: Ik wil me nergens mee bemoeien maar zij waren er niet, dus zij kunnen het niet gedaan hebben.

Flip: Ik ook niet, want ik zat hier bij deze toffe opa en oma. Dus die kunnen het ook niet gedaan hebben.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto